

Anteckningar från Workshops med tema produktion/produktionsplatser/verksamhetsplatser

WORKSHOP PASS 1

a) Gemensam inflygning utifrån temat

Nuläget är splittrat. Det finns ett antal platser, som rör på sig. Ofta i någon resdiensform. Mycket av produktion och samarbeten som sker för att komma till slutfasen uppstår av nödvändighet och kanske inte främst av konstnärliga skäl. Det finns alldeles för få platser, och hård konkurrens. Det är resurskrävande att många olika parter blandas in i processen till färdig produktion.

Som konstnärlig utövare behöver en ha etablerat kontakter och samarbetsparter långt innan projektet formulerats. Residensen ger möjlighet till att jobba i en tidig fas av produktionen. För att få pengar måste många praktiska lösningar redan finnas vilket kan hindra den konstnärliga processen. Konstnären utgår kanske inte från var de mest intressanta platserna är.

Det finns produktionsresidens på Riksteatern. För det i Hallunda krävs att en har kommit långt - en planerad premiär och visningar. Regionala residens är en ung verksamhet inom Riksteatern. I väst har 3 produktioner genomförts på 3 år. De residensen har inga krav på att de ska leda till produktion, men har heller inte riktigt samma möjligheter som i Hallunda. Det behövs fler regionala produktionsplatser. Ett till exempel är Riksteaterns nya samarbete med Dansinitiativet i Luleå.

Regionala residenser är högst relevant, eftersom produktioner blir påverkade, som all konstnärlig verksamhet, av var de utforskas och produceras. Även mottagandet ser olika ut på olika platser. Det sker en närmare koppling till platsen. Det behövs fler produktionsplatser som inte är storstadsbaserade.

Vi ser hur allting är styrt i en ansökan. Det är väldigt definierande vad som krävs innan - något annat än en produktionsplats. Det behövs platser för att göra det arbete som krävs "innan", en förproduktionsplats. Finns det utrymmet?

Vi lever i en farlig tid, kulturpolitiken är mer styrd. Ett sätt att vara relevant är att finnas i hela landet, och att residensen betyder och når lokalbefolkningen.

Danscentrumorganisationerna - där finns en möjlig struktur som kan vara utrymmen som inte kureras. Det sker utifrån medlemmarnas möjlighet att dela olika lokaler.

Det går att hyra in sig på olika platser, som inte är definierade. Det finns lokaler, men det som behövs är pengar. Hur får utövaren pengar, utan att ha ett föreställningsdatum? Site, Konstverket, höjden, Fylkingen är exempel på medlemsdrivna organisationer.

Vi är bra på strukturer i Sverige, det finns bra stöd. Men det är för styrt. Det är svårt att vara fri från olika gatekeepers. Informationskanaler behövs. Det ställs höga krav på samverkan för att kunna få en produktion färdig. Det är ett arbetsmiljöproblem för utövarna att behöva vara på så många olika platser.

Interdisciplinära produktionsplatser finns ofta ute i landet, men är svårt och dyrt att ha i storstäderna. De bidrar till frihet i det konstnärliga uttrycket.

Det är akut platsbrist. Att lokalfrågan fortfarande är så svår, trots att det finns så många dansare. Mötesplatserna skapar också saker. Teatern har så många olika platser ute i landet, om varje teater är ålagd att ta emot en dansproduktion per år?

Vad gör det med en konstnär när en inte har förutsättningarna att utöva sin konst? Hur hade danskonsten sett ut med bättre förutsättningar?

Utvecklingsstöd fanns förut, så att teaterar skulle utöka sin dansverksamhet. Men även länsteater har styrelser som byts ut, och när de nya tillträder ser det ut som att ekonomin läckt på grund av satsningarna på dans. Då åker dansen ut eftersom huvudmålet är teater.

Danskonsten ska ägas av dansområdet!

Hur använder vi alla resurser som finns?

b) Insatser som behövs

- Definiera en förproduktionsplats.
- Satsa på regionala platser.
- Koordinering av både utforskande residens och produktionsresidens. Bättre koordinerade och organiserade mellan dessa så att konstnärer kan komma vidare, eller till den mest relevanta platsen.
- Stärk centrumbildningarna.
- Fler platser.
- Se till att det finns arbetsplatser som är avsedda för det jobbet som ska göras. Riktiga bra byggnader som kan ha plats för den danskonst som ska göras, med allt vad det innebär. Som ger en bra arbetsmiljö.
- Fler konstnärsdrivna initiativ. Ateljéhus. Kollektivverkstäder.

- Uppmärksamma Site.
- Flytta pengar till fria koreografer.
- Hyresreducering för konstnärsorganiserade platser.
- Stärk förbindelserna mellan konstnärerna och platser runtom i landet med personer som har en öppen funktion som är en bra länk till resten av Sverige. Som danskonsulenter.
- Fler definierade stadier i produktionsprocesser.
- Informationshubb - en förmedlare av information.
- DC är en bra befintlig struktur som kan utvecklas. Utan kuratering.
- Residenscentra. Finns det ställen/kommuner som vill satsa på ett residenscentra? Utan affärsmodell (som i exempelvis Stockholm Stad). Internationellt finns många förebilder: Uferstudios, Granerstudio i Barcelona (Mercat le flores) mm. Inte kuraterande, men med samarbeten och massa studios.

c) Vem kan ansvara för att genomföra insatserna?

Kulturinstitutioner och regioner kan omfördela pengar till fria koreografer.

d) Lista 3 av insatserna

-Det behövs en mångfald av platser till olika stadier av det konstnärliga arbetet: förproduktionsplatser, researchplatser, interdisciplinära platser, interregionala platser. Platser som ägs av dansen.

-Använda strukturen Danscentrum, och bygg på den. Ge resurser till DC att bygga upp noder på flera platser i Sverige med utökat förmeldingsuppdrag. Landet behöver knytas ihop.

-Kan danskonsulenternas funktioner breddas och förtydligas? Den rollen har förändrats, och blivit en slags extra administratör. Här finns en resurs att återerövra. De är potentiella nyckelpersoner som kan föra dialog mellan det lokala och nationella aktörerna. Det går att styra genom samverkansmodellen.

WORKSHOP PASS 2

KL. 14.50 - 15.30

TEMA: Produktion/produktionsplatser/verksamhetsplatser

a) Gemensam inflygning utifrån temat

Vad det finns för platser? Mitt vardagsrum, haha.

Med perspektivet landsbygd/glesbygd/ö. Det finns en länsteater med en liten liten budget. Det ska räcka både till att engagera fria professionella, residens, produktion och gästspel. Den mesta produktionen är gjord nån annanstans. De fria som finns lokalt kommer aldrig in i matchen, det är för dyrt att producera för dem. Det är billigare för teatern att köpa in än att lägga pengarna på produktion. Uppdraget går inte ihop.

Danssationen går in och samproducerar, inte bara gästspel. Det är jättebra.

Det finns inte så jättemånga platser utanför storsstadsregionerna. Dansinitiativet är igång och jobbar.

Har ni en lokal? Alla inom dans har inte det. Det blir en ond cirkel, eftersom de då inte får verksamhetsbidrag. Kommunen har det som ett informellt krav för verksamhetsbidrag, vilket är problematiskt för danskonstens långsiktiga utveckling. Dansen jämförs med teatern som konstform, vilket är olyckligt eftersom fälten inte har jättemycket gemensamt - vilket är ett problem.

Residens och samproduktion - även på Dansens Hus finns viss samproduktion och tekniska residens och ser det stora behovet av sån typ av verksamhet. Dansens Hus är egentligen en gästspelscen, det är en balansgång. En önskan är att det fanns fler produktionsplatser, det finns för få platser i Sverige. Dansens Hus står ofta för enbart slutresidens. Covid-19 har gjort att Dansens Hus satsar på residens och formaliserar den typen av verksamhet. Men det finns inte kostymavdelning/verkstäder som på exempelvis Norrlandsoperan.

b) Insatser som behövs

Utifrån ett streetdance perspektiv - Det finns jättemycket dansare men inte någonstans att vara. Det som sker sker ofta på tillfälliga premisser. Det behövs fler platser och lokaler, odefinierade platser där dans och konst får utvecklas, och som räknas på samma nivå. Fler mötesplatser och fler scener. Och att tänka kring vad en scen kan vara.

Det behövs ökad samverkan mellan alla typer av lokaler som finns, så att de tillgängliggörs. Det behövs också fler lokaler med teknik där det går att jobba med ljus och rigg.

Å ena sidan är det bra med flexibilitet, å andra sidan är det viktigt att lyfta vikten av produktion. Lyfta varför det är viktigt att kunna producera på just en plats - hur mycket som spiller över på just den platsen som ett värde.

För att få en mångfald av berättelser och perspektiv, behövs platser där saker får gro.

Vem ser ni helst håller i det? Konstnärsdrivet eller vem ska driva? Två exempel som lyfts är konstnärsdrivna höjden och Site med två anställda. Både platserna fungerar bra, och fler liknande behövs.

Vi behöver titta utanför danssfären och knyta an till människor med olika kompetenser och funktioner som skulle kunna lyfta arbetet genom att skriva ansökningar, ge producenthjälp etc, och samla alla på en plats.

Stärk Danscentrum.

När Kultursamverkansmodellen instiftades var reaktionen positiv - "Nu kan vi rodde kulturbudgeten själva!". Men det ser likadant ut som förut tyvärr. Skrivningen *Scenkonst* har gjort det problematiskt. Det finns ett behov av tydligare skrivning av respektive område. Det skulle kunna vara ett verktyg att kunna peka på just dansens förutsättningar. Det fattas ett skelett att använda sig av för att kunna peka på det som behövs fokuseras på. Scenkonstbegreppet är för luddigt.

Kommunkoreografprojekt känns som ett bra upplägg.

c) Vem kan ansvara för att genomföra insatserna?

Fler kommuner borde satsa mer på dans. Regioner och statligt satsar, men det måste vara alla 3 som satsar. Satsa på en plats och på de konstnärer som vill jobba. Och gärna utanför storstan. Det är en demokratifråga. Konsten formas av den kontexten där den blir till.

Highlighta den professionella kulturutövningen!

d) Lista 3 av insatserna

Kommunikation - visa vad som finns och att det finns. Öppna dörrarna. Vart ska frågor riktas? Det behövs en brygga mellan utövare och beslutsfattare. Satsa på personer som utgör den länken, som producentstöd på DC Syd. Varför sker allt som det sker? Det är bakvänt - att få så lite pengar för att göra ett projekt, istället för att satsa på långsiktighet.

Mer pengar till professionell dans. Visioner och organisationer finns, det behövs finansiering.

Fler lokaler och platser - olika rum och platser utifrån en mängd olika perspektiv. Fler studios och en infrastruktur.